

[Johan Asmussen.]

ministeren, vil det være af betydning at erfare, hvilke foranstaltninger der måtte være eller agtes truffet i denne anledning.

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar (1. oktober 1965):

Der findes en del lovbestemmelser om, at en afgørelse, der er truffet af en forvaltningsmyndighed, kan påklages til anden administrativ myndighed. Men i vidt omfang gælder, at den såkaldte administrative rekurs hverken er lovhjemlet eller i øvrigt nærmere lovreguleret; i sådanne tilfælde antages det som en almindelig regel, at en underordnet myndigheds afgørelse kan indbringes for en overordnet myndighed. Der er imidlertid — i mangel af nærmere lovregler — knyttet en række tvivlsspørgsmål til den administrative rekurs, bl. a. med hensyn til, hvilke afgørelser der kan påklages, og vedrørende rækkevidden af den overordnede myndigheds beføjelse til og praktiske muligheder for at foretage en omprøvelse.

Det er en udbredt praksis, at forvaltningsmyndigheder, hvis afgørelser kan indbringes for en anden forvaltningsmyndighed, i hvert enkelt tilfælde og på eget initiativ giver oplysning om denne klageadgang. Når denne praksis ikke er helt generelt gennemført, har det vel bl. a. sammenhæng med nogle af de tvivlsspørgsmål, jeg berørte før.

Folketingets ombudsmand har anmodet justitsministeriet om at lade spørgsmålet om sådan klagevejledning gøre til genstand for overvejelser enten i det tidligere nedsatte udvalg vedrørende begrundelse af forvaltningsafgørelser eller i et selvstændigt udvalg.

Kort tid efter modtagelsen af ombudsmandens henvendelse svarede justitsministeriet, at man var enig i, at spørgsmålet burde undergives udvalgsbehandling, og at man ville tage formerne for et sådant udvalgsarbejde op til nærmere overvejelse. Disse overvejelser kan ventes afsluttet i løbet af ganske kort tid. Jeg skal ikke gå i

enkeltheder med de problemer, der foreligger med hensyn til udvalgsarbejdets tilrettelæggelse, men blot kort nævne, at det næppe er hensigtsmæssigt at iværksætte en udvalgsbehandling alene af det problem, ombudsmanden har peget på. Spørgsmålet om klagevejledning kan vanskeligt behandles isoleret, men må overvejes i forbindelse med andre problemer vedrørende den administrative rekurs, herunder navnlig spørgsmål om klageadgangens omfang og klagefrister; måske bør også visse problemer vedrørende domstolskontrollen med forvaltningen inddrages i arbejdet. Jeg skal hertil føje, at der må tages stilling til spørgsmålet om forbindelsen mellem det her omtalte udvalgsarbejde og arbejdet i administrationsrådet, som netop er nedsat.

Af *Henry Christensen* til økonomiministeren (27. september 1965):

„Med hvilken saglig begrundelse tilside sætter økonomiministeren den beslutning, som statistisk departement med tilslutning af pristalsnævnet, hvori der sidder repræsentanter for arbejdsmarkedet, tjenestemandorganisationerne, alle folketingets partier og finansministeriet, har truffet om til pristalsberegningerne at anvende den aktuelle forbrugsundersøgelse fra 1963 i stedet for den i mange henseender forældede undersøgelse fra 1955?“

I pristalsnævnsrådet den 21. september drøftedes den nye forbrugsundersøgelse fra 1963. I det pågældende nævnsmøde, hvori jeg deltog som en af de af folketinget valgte repræsentanter, var der enighed om, at den nye forbrugsundersøgelse måtte lægges til grund for fremtidige pristalsberegninger. Årsagen er naturligvis først og fremmest, at en fortsat benyttelse af det i mange henseender forældede grundlag fra forbrugsundersøgelsen i 1955 vil give mulighed for en urigtig belysning af den samlede prisudvikling i Danmark i 1965. I Aktuelt for den 25. september fremgår det, at statistisk departement uden videre har fået kontraordre